

Dosarul nr.3ra-1186/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: M.Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V.Negru, Gr.Dașchevici)

ÎNCHEIERE

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, persoană terță xxxxx cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității împotriva hotărârii din 11 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 05 iulie 2019 Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, persoană terță xxxxx cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 03 septembrie 2018, petiționara xxxxx a depus către Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității o plângere, cu invocarea pretensei discriminări la realizarea și distribuirea clipului video numit ”Dă-i cu limba”, prin instigarea la discriminare și discriminare prin asociere.

Reclamanta a menționat că, la data de 04 iunie 2019 a recepționat, prin intermediul poștei electronice, decizia nr. 164/18 din 15 decembrie 2018, emisă de Consiliul pentru

prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, prin care a fost calificată ca fiind o instigare la discriminare a vorbitorilor de limba rusă și susținerea comportamentului discriminatoriu, de către Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată.

Reclamanta consideră decizia enunțată ilegală, sub aspect de procedură și de fond, care potrivit art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ constituie temei de anulare.

Mai mult, reclamanta a relevat că decizia contestată denotă o interpretare superficială și eronată a legii, ducând la o violare a drepturilor fundamentale și intereselor legitime ale Publicației Periodice „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată.

De asemenea, reclamanta a menționat că, plângerea xxxxx vine să atenteze la un drept esențial și prioritar a unui stat de drept și democratic – libertatea de exprimare și independența presei.

Reclamanta a invocat că Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a analizat unilateral probele prezentate, evitând să aprecieze corespunzător argumentele expuse de către Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată.

În afară de aceasta, reclamanta a menționat că, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a depășit termenul imperativ stabilit de lege, în vederea soluționării plângerii.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității nr. 164/18 din 15 decembrie 2018, ca fiind ilegală.

Prin hotărârea din 11 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă acțiunea înaintată de Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, persoană terță xxxxx cu privire la contestarea actului administrativ. A fost anulată decizia nr. 164/18 din 15 decembrie 2018, adoptată de către Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, în privința Publicației Periodice „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată (f.d. 123, 128-135, vol.I).

La data de 12 februarie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității a contestat cu apel hotărârea din 11 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată să fie respinsă (f.d.137, vol.I).

Hotărârea motivată din 11 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Râșcani a fost notificată Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității la data de 04 martie 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS9350072981AS (f.d.139, vol.I).

La data de 24 martie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității a depus motivarea apelului (f.d.147-148, vol.I).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității.

Prin decizia din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, împotriva hotărârii din 11 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.41-52, vol.II).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a menționat că Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani prin hotărârea din 11 februarie 2020, a conchis asupra temeiniciei acțiunii înaintate de Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată soluția primei instanțe, iar în susținerea poziției sale a reținut că, la data de 03 septembrie 2018, petiționara xxxxx a depus către Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității o plângere, cu invocarea pretinsei discriminări la realizarea și distribuirea clipului video numit ”Dă-i cu limba”, prin instigare la discriminare și discriminare prin asociere.

În acord cu pct. 51 al Regulamentului de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, termenul de soluționare a plângerii de către membrul raportor este de 15 zile, care poate fi prelungit până la 45 de zile, informând în scris președintele despre circumstanțele, care impun prelungirea termenului.

Iar, conform pct.65 al aceluiași Regulament, decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității poate fi contestată în instanța de contencios administrativ. Decizia rămasă definitivă este un act oficial, executoriu pentru subiecții vizati.

În afară de aceasta, instanța de apel a invocat că, Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată în motivarea acțiunii și în referința depusă la cererea de apel a indicat, că actul administrativ contestat - decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 164/18 din 15 decembrie 2018, a fost emisă cu depășirea termenului fixat la pct. 51 al Regulamentului de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că termenul de 15 zile, care poate fi prelungit până la 45 de zile, stabilit de legislator, este unul imperativ, raționament consolidat inclusiv din interpretarea semantică, gramaticală și logică a normei precitate. Instituirea unui termen concret identificat pentru emiterea deciziei de către Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, referitor la plângerile formulate de persoanele interesate, se află în unison cu principiul legalității, securității raporturilor juridice și certitudinii juridice, termen care de altfel, este menit să disciplineze conduita destinatarilor legii și să asigure un climat coerent și previzibil de examinare a plângerilor înaintate în temeiul Legii cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

Instanța de apel a relevat că în speța dedusă judecății sunt elocvente raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului, care cu prilejul examinării importanței termenelor în legislațiile naționale a menționat că, reglementarea referitoare la termenele ce trebuie respectate, pentru a promova o acțiune/cale de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității juridice și că cei interesați, trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate (cauza Miragall Escolano ș.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33).

De asemenea, instanța de apel a reiterat, că la data de 03 septembrie 2018, de către Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a fost recepționată spre examinare plângerea xxxxx, iar decizia în privința acesteia, a fost emisă la

data de 15 decembrie 2018, cu depășirea vădită a termenului legal de soluționare a acesteia. Or, plângerea a fost depusă la data de 03 septembrie 2018 și respectiv termenul limită de soluționare a acesteia urma să fie data de 18 octombrie 2018 a 45-a zi, însă decizia asupra cazului a fost adoptată la data de 15 decembrie 2018.

Totodată, instanța de apel a invocat că nu pot fi reținute alegațiile Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității precum că, depășirea termenului de soluționare a plângerii în termenul stabilit de lege, nu constituie un aspect obiectiv, care poate duce la anularea deciziei și că acesta reprezintă un tertip juridic folosit doar atunci, când partea nu este de acord cu soluția Consiliului. Or, prima instanță just a subliniat că, depășirea termenului consfințit de lege, este considerat ca un viciu procedural esențial, ce atrage anularea actului administrativ, emis în asemenea circumstanțe și nu constituie un simplu formalism.

În acest context, instanța de apel a menționat că, în virtutea cadrului legal abordat supra, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității urma să emită decizia în interiorul termenului de 15 zile de la înregistrarea plângerii, iar prelungirea termenului de soluționare a plângerii până la 45 zile urma să fie materializată printr-o decizie comunicată președintelui Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității cu indicarea circumstanțelor, care impune o asemenea conduită, însă la materialele cauzei, asemenea act lipsește.

Cu referire la legalitatea deciziei contestate, instanța de apel a relevat că, Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată a republicat spotul video cu unele modificări de eliminare a cartonului cu cuvântul „Нормально” după placatul „Если русский запретить, как в Молдове будем жить”.

Instanța de apel a menționat că, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității la examinarea plângerii petiționarei xxxxx, dar și la motivarea deciziei contestate, nu s-a expus asupra argumentelor invocate de către Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată, nu a luat în considerare aspectele factive și a omis faptul că Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată a întreprins toate măsurile de bună-diligentă, prin publicarea mesajului explicativ asupra scopului difuzării spotului și cu privire la remedierea parțială a clipului și republicarea acestuia.

În acest context, instanța de apel a respins argumentul apelantului Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității precum că, noul spot video al Publicației Periodice „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată a fost publicat abia la data de 19 decembrie 2018. Or, însăși din textul deciziei contestate, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității în pct. 5.7 a indicat că, Consiliul a luat act de poziția Publicației Periodice „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată, precum că a republicat spotul video cu unele modificări, concluzionând că, la 15 decembrie 2018 acesta se afla în spațiul public.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, instanța de fond întemeiat a constatat că anularea deciziei Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, se datorează și faptului că ultimul nu a oferit o analiză a contextului mesajului expus prin spotul video, nu a evaluat impactul eventual al deciziei asupra libertății de exprimare, dacă sunt întrunite condițiile excepțiilor prevăzute în art.10 alin.(2) al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și a Legii nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare și respectiv,

imposibilitatea Publicației Periodice „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată de a controla informațiile redistribuite de alți actori ai internetului.

Instanța de apel a relevat că, din sensul art. 2 al Legii nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți a persoanei, sau a unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile reale, stipulate de prezenta lege sau pe criterii presupuse. La caz, în actul administrativ contestat nu sunt motivate și indicate întrunirea celor trei elemente de bază, pentru existența unui fapt de discriminare și anume: dreptul încălcat, criteriul protejat și tratamentul diferențiat în situații similare.

Instanța de apel a menționat că, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a indicat despre criteriul protejat - originea etnică, limbă, opinie, însă pe lângă lipsa dreptului afectat/îngrădit, nu a indicat nici tratamentul diferențiat, la care ar fi fost expusă petiționara xxxxx în situații similare cu alte persoane.

Astfel, instanța de apel a invocat că, în mod consecutiv, în lipsa discriminării în sine, nu poate fi considerată instigare la discriminare clipul video al Publicației Periodice „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată care la caz, nu întrunește niciun element ce ar indica comportamentul, prin care o persoană aplică presiuni sau afișează o conduită intenționată, în scopul discriminării unei terțe persoane, pe baza criteriilor stipulate în art. 2 al Legii nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității.

Instanța de apel a menționat că, conform dispozitivului actului administrativ supus controlului de legalitate, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a decis, că faptele constatate reprezintă instigare la discriminarea vorbitorilor de limbă rusă și susținerea comportamentului discriminator de către Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată.

Instanța de apel a relevat că, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a apreciat acțiunile Publicației Periodice „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată în ansamblu și nu cu referire doar la cele invocate de xxxxx, ceea ce este inadmisibil. Ori, pct. 38 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității indică expres că, plângerea se depune în nume propriu, în interesul altei persoane doar cu acordul acesteia, în interesul unui grup de persoane sau al unei comunități. Plângerea se depune personal, ori prin reprezentant. La caz însă, nu se regăsește decât plângerea depusă de xxxxx, în timp ce Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității concluzionează și apreciază acțiunile Publicației Periodice „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată în raport și cu toți vorbitorii de limbă rusă, care nu sunt subiecți de sesizare, și din numele cărora, terțul nu acționează. Iar, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității nu poate să se expună asupra existenței, și/sau nu, a elementului de discriminare vis-a-vis de alte personae, decât cele care l-au sesizat, sau față de care s-au autosesizat.

La data de 11 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice, și la data de 15 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a depus recurs împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate, cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie respinsă acțiunea Publicației Periodice „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată (f.d.54-55, 56-57, vol.II).

La data de 03 noiembrie 2021, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a depus motivarea recursului (f.d. 62-63, vol.II).

În susținerea recursului recurentul a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurentul a menționat, că instanța de apel a interpretat și a aplicat eronat prevederile art.15 alin.(1) din Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității.

În acest sens, recurentul a menționat că potrivit dreptului material special aplicabil în litigiile de discriminare, sarcina de a proba că, fapta nu constituie discriminare, revine persoanei despre care se presupune că a comis fapta discriminatorie.

Astfel, recurentul a invocat că instanța de fond nu a reținut că termenul a fost depășit inclusiv, din cauza inacțiunilor Publicației Periodice „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată, care a tergiversat examinarea plângerii, or examinarea acesteia cu respectarea principiilor, care stau la baza procedurii - dreptului la apărare și contradictorialitate, depindea de operațiunea administrativă - prezentarea poziției, pe care trebuie să o întreprindă un participant, la caz Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată. Aceste circumstanțe sunt obiective și importante pentru determinarea cauzelor depășirii termenului, or în astfel de condiții, autoritatea publică este îndreptățită să suspende procedura administrativă, pe perioada căreia termenul legal nu curge.

Recurentul a menționat că pct.51 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității prevede că, termenul de soluționare a plângerii de către membrul raportor este de 15 zile, care poate fi prelungit până la 45 de zile, în caz de necesitate. Deci, acest termen se referă la timpul oferit membrului raportor, pentru studierea plângerii și luarea unei poziții cu privire la acțiunile, ce urmează a fi întreprinse la caz.

Astfel, recurentul a relevat că, în termenul de 15 zile, membrul raportor a studiat cele notate în plângere, a stabilit că nu există temeiuri pentru declararea inadmisibilității plângerii și a dispus expedierea în adresa Publicației Periodice „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată a scrisorii de solicitare a explicațiilor referitor la plângerea depusă de xxxx. Scrisoarea respectivă a fost expediată în data de 11 septembrie 2018, cu nr. 03/1163, în a 8-a zi din momentul înregistrării plângerii. Deci, membrul raportor s-a încadrat în termenul de 15 zile de soluționare a plângerii și nu exista necesitatea înaintării unui demers către Președintele Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, cu informarea despre necesitatea prelungirii termenului până la 45 de zile. Anume din aceste considerente, un atare demers nu se regăsește la materialele cauzei.

În această ordine de idei, recurentul consideră că instanța de apel neîntemeiat a menționat că termenul de examinare a plângerii de către membrul raportor al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a fost încălcat.

Recurentul a menționat că la acest aspect, instanța de apel s-a condus doar de către prevederile Regulamentului de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat printr-o lege ordinară și nu a luat în considerare prevederile incidente acestui aspect din legea organică, și anume, art. 15 alin. (1) din Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, care prevede că termenul de examinare a plângerii poate fi prelungit până la 90 de zile. Or, instanța de fond la

examinarea acestui aspect nu a ținut cont nici de categoriile legilor și nici de corelația dintre aceste două legi invocate supra.

În afară de aceasta, recurentul a relevat că instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei atunci când i-a imputat Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității depășirea termenului consfințit de lege, concluzionând că acesta este un viciu esențial de procedură.

Recurentul a invocat că, emiterea actului administrativ peste termenul stabilit, nu poate fi tratată drept o încălcare de procedură pentru soluționarea unei plângeri. Drept aspecte procedurale, în cazul solicitării unui act administrativ, care vizează participanții cu poziții contradictorii, trebuie privite respectarea operațiunilor administrative, precum comunicarea plângerii persoanei, în privința căreia a fost formulată acordarea unui termen rezonabil de prezentare a poziției/contraargumentelor, audierea în contradictoriu a participanților, oferirea posibilității de a se apăra, a prezenta probe în susținerea afirmațiilor. Or, în acest caz, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a respectat totalitatea acestor etape procedurale. Mai mult, conform art. 64 alin. (3) din Codul administrativ, nesoluționarea în termen a unei cereri se consideră drept acceptare a acesteia și nu ca o încălcare a procedurii, sau că soluția este nulă.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 08 iunie 2021, fiind notificată recurentului Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității la data de 11 octombrie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS8005397310AS, anexat la materialele cauzei (f.d. 58, vol.II).

La data de 11 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice, și la data de 15 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a depus recurs împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate, cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie respinsă acțiunea Publicației Periodice „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată (f.d.54-55, 56-57, vol.II).

La data de 03 noiembrie 2021, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a depus motivarea recursului (f.d. 62-63, vol.II).

Astfel, recursul depus de către Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, este în termen.

La data de 03 noiembrie 2021, în adresa intimatei Publicației Periodice „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată și a persoanei terțe xxxxx a fost expediată copia recursului depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.65, vol.II).

Deși intimata Publicația Periodică „Ziarul de Gardă” Societate cu Răspundere Limitată a recepționat copia recursului depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS8005662575AS, anexat la materialele cauzei (f.d.67, vol.II), aceasta nu și-a

valorificat dreptul său procedural și nu a depus referință la recursul Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

Plicul cu avizul, prin care a fost expediată xxxxx copia recursului depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a fost restituit cu mențiunea „nereclamat” (f.d.65-66, vol.II), astfel fiind eludată posibilitatea acesteia de a-și valorifica dreptul său procedural, de a depune referință la recursul Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel,

motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Maria Gervas

Victor Burduh

Nina Vascan